

11 SEPTEMBER 2011 – VIERENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

WIJSHEID VAN JEZUS SIRACH

27, 30 – 28, 7

Wrok en gramschap zijn iets afschuwelijks, alleen een zondaar blijft ermee lopen. Wie wraak neemt, zal de wraak van de Heer voelen: de Heer zal zijn zonden nooit uit het oog verliezen. Vergeef uw naaste zijn onrecht: dan worden, wanneer gij er om bidt, uw eigen zonden kwijtgescholden.

Kan een mens, die tegenover een medemens in zijn gramschap volhardt, bij de Heer zijn heil komen zoeken? Kan hij, die onverbiddelijk is voor zijn evenmens, om vergeving bidden voor zijn eigen zonden? Als iemand, die zelf maar een mens is, in zijn wrok volhardt, wie zal dan verzoening bewerken voor zijn zonden? Denk aan het einde en houd op met haten; denk aan de ondergang en de dood en houd u aan de geboden. Denk aan de geboden en koester geen wrok tegen uw naaste. Denk aan het verbond van de Allerhoogste en vergeef uw naaste zijn dwaling.

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE ROMEINEN 14, 7-9

Broeders en zusters,

Niemand van ons leeft voor zichzelf alleen, niemand sterft voor zichzelf alleen. Zolang wij leven, leven wij voor de Heer, en sterven wij, dan sterven wij voor de Heer: of wij leven of sterven, Hem behoren wij toe. Daarvoor is Christus gestorven en weer levend geworden: om Heer te zijn over doden en levenden.

EVANGELIE

MATTEUS 18, 21-35

In die tijd kwam Petrus naar Jezus toe en sprak: „Heer, als mijn broeder tegen mij misdoet, hoe dikwijls moet ik hem dan vergeven? Tot zevenmaal toe?”

Jezus antwoordde hem: „Nee, zeg Ik u, niet tot zevenmaal toe maar tot zeventig maal zevenmaal.”

„Daarom gelijkt het Rijk der hemelen op een koning die rekening en verantwoording wilde vragen aan zijn dienaren. Toen hij hiermee begon, bracht men iemand bij hem die tienduizend talenten schuldig was. Daar hij niets had om te betalen, gaf de heer het bevel hem te verkopen met vrouw en kinderen en al wat hij bezat om zo de schuld te vereffenen. Maar de dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte: ‘Heer, heb geduld met mij en ik zal u alles betalen.’ De heer kreeg medelijden met die dienaar, liet hem gaan en schold hem de geleende som kwijt.”

„Maar toen die dienaar buiten kwam, trof hij daar een andere dienaar die hem honderd denariën schuldig was; hij greep hem bij de keel en zei: ‘Betaal wat je schuldig bent.’ De andere dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte: ‘Heb geduld met mij en ik zal u betalen.’ Maar hij weigerde liet hem zelfs in de gevangenis zetten, totdat hij zijn schuld betaald zou hebben.”

„Toen nu de overige dienaars zagen wat er gebeurd was, waren zij diep verontwaardigd en gingen hun heer alles vertellen. Daarop liet de heer de dienaar roepen en sprak: ‘Jij, lelijke knecht, heel die schuld heb ik je kwijtgescholden, omdat je mij erom gesmeekt hebt. Had jij dan ook geen medelijden moeten hebben met je mededienaar, zoals ik met jou medelijden heb gehad?’ En in toorn ontstoken, leverde zijn heer hem over aan de beulen, totdat hij zijn hele schuld betaald zou hebben.”

„Zo zal ook mijn hemelse Vader met ieder van u handelen die niet zijn broeder van harte vergiffenis schenkt.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

490?

DAAROP KWAM PETRUS BIJ JEZUS STAAN EN VROEG: „Heer, als mijn broer of zus mij kwaad doet, hoe vaak moet ik dan vergeven? Tot zevenmaal toe?” Jezus antwoordde: „Niet tot zevenmaal toe, maar tot zeventig maal zeven.” „Mijn beste Petrus,” bedoelt Jezus daarmee, „begin nu niet uit te rekenen hoe vaak je moet vergeven: $7 \times 70 = 490$. Het gaat niet om cijfers. God rekent niet op onze manier. Ken je dit oude verhaal, Petrus?”

Er was eens een koning die zijn financiën in orde bracht. Bij de schuldenaars zag hij een enorme put. Iemand had jaren geleden 1,5 miljoen euro geleend en nog niets terugbetaald. Toen besliste de koning zijn hele bezit aan te slaan en alles te laten verkopen. Maar de man vroeg een audiëntie aan. Hij weende: „Koning, ik heb niets dan tegenslag in mijn leven. Keer op keer verloor ik mijn werk. Ik weet dat ik niet steeds verstandig handelde, maar het sloeg ook allemaal tegen. Vlak tegenover mijn winkeltje kwam een Brico en ik was weer bankroet. En ik zou zo graag hebben dat mijn kinderen kunnen studeren, anders wordt de armoede doorgegeven naar de volgende generatie.”

De koning raakte onder de indruk. Hij maakte eerst een spreidingsplan voor de terugbetaling, maar dan dacht hij: „Als ik die man nu eens een totaal nieuwe kans gaf in het leven? Een blanke lei, en mogen leven zonder verleden?” De koning riep de man terug en schold hem de hele schuld kwijt. „En probeer er nu echt het beste van te maken.”

De koning was gelukkig na zijn werkuren bij het aperitief met koningin Sippora. Hij dacht: „Ja, ik sta wel in mijn recht, maar er zijn andere dingen dan mijn recht. En tenslotte heb ik zoveel gekregen in mijn leven.” En de koning dacht aan de schuldenaar en hoopte: „Wie veel is vergeven, zal voortaan wel mild in het leven staan.”

Intussen was de ontlaste schuldenaar met het openbaar vervoer naar huis teruggekeerd. Op de bus zag hij een buurman zitten. Hij herinnerde zich dat die hem 300 euro had geleend, jaren geleden en nog niets afbetaald. Met forse tred ging hij op de buurman af: „Betaal me vandaag nog terug, of morgen staat de deurwaarder aan je deur. Desnoods verkoop je maar je huis, maar mijn geld moet ik hebben.” De buurman weende en zei: „Ik heb niets dan tegenslag in mijn leven. Keer op keer verloor ik mijn werk. Vlak tegenover mijn winkeltje kwam een Brico en ik was weer bankroet. En ik zou zo graag hebben dat mijn kinderen kunnen studeren, anders wordt de armoede doorgegeven naar de volgende generatie.” „Ik ken dat liedje al uit het hoofd, buurman. Ik heb het recht aan mijn kant en ik sta erop. Morgen is de laatste vervalddag.”

„Heb je het begrepen Petrus?”, vraagt Jezus. Of: „Hebben jullie het verstaan, Piet, Petra, Anne, Kenny, Shalina? Hebben jullie gezien hoe de schuldenaar genade met genadeloosheid vergoedt tegenover zijn buurman? Ja, ook jij, mijn beste Petrus, hebt zoveel gekregen in je leven. Je bent mijn vriend. Ik draag je door het leven. Ik steun je. Ik maakte je gelukkig vanaf je jeugd. Mateloos veel heb je gekregen en nu vraag je me: ‘Moet ik 490 keer vergeven of is 480 ook al goed?’ Petrus toch, je berekent je liefde. Nee, Petertje, geef, voluit. Vergeef, omdat je zoveel kreeg. Maak geen balans meer op van ‘Hoeveel heb ik al precies gegeven aan anderen? Waar werd ik tekortgedaan in mijn leven?’ Vergeet die dingen. Vraag je alleen nog af, elke avond als je even stilvalt: ‘Wat heb ik gekregen? Gratis voor niets.’ Vanaf je jeugd, maar ook gisteren, en zelfs vandaag. En zoek heel hevig een antwoord op deze vraag: ‘Heb ik ooit al eens de vreugde mogen ervaren vergiffenis te krijgen? Je had een zware fout begaan, je bekende ze, je rekende op verwijten, maar je kreeg vergiffenis.’”

En wij vandaag. Hard zoeken: wat kregen wij, wat krijgen we? Al is het maar een streepje zon, een onverwacht bezoek, een bos bloemen op tafel, een telefoontje. Wat minder koorts. Als je hardnekkig kijkt naar de kleine gratis dingen in je leven, word je dankbaar en mild, ondanks. En vooral dit: ooit zul je die Koning ontmoeten en Hij zal je zeggen: „Je hebt veel gekregen, maar ook veel gegeven, veel vergeven. Kom binnen, leef hier nu overvloedig. Laten we zeggen: voor 70 x 7 dagen, neen, voor 70 x 7 jaar, neen, 70 x 7 eeuwen.” Och, zal die Koning zeggen: „Ik ben ook aan het rekenen! Ik heb dat van mensen geleerd. Nee, kom binnen. Voorgoed.”